

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 04/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 13.03.2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ДА СЕ ОТВОРИ ЗАСЕДАЊЕ

КОНСТАТУЈЕ СЕ да веће ради у саставу:

- Веско Крстајић - председник већа,
- Гордана Божиловић-Петровић, судија члан већа,
- Винка Бераха-Никићевић, судија члан већа,
- записничар је Славица Јевтић.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су присутни:

- заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић,
- пуномоћници оштећених: адв. Рајко Даниловић, адв. Гордана Лозналијевић-Даниловић, адв. Никола Баровић, адв. Слободан Томић, адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић, те
- браниоци оптужених адвокати:
  - Милан Заклан за опт. Вујовић Мирољуба,
  - Јеврић Зоран за опт. Перић Јовицу,
  - Славиша Продановић за опт. Војновић Милана,
  - Перковић Мирослав за оптужене Вујановић Станка и Калаба Наду,
  - Вукотић Војислав за опт. Атанасијевић Ивана,
  - Перески Славко за опт. Предрага Маџарца,
  - Дозет Ђорђе за опт. Љубоја Марка,
  - Ковачевић Снежана за опт. Милојевић Предрага,
  - Јелушић Рајко и Владимир Ђурђевић за опт. Златар Вују а адв. Јелушић Рајко и за опт. Ђанковић Мирослава,
  - Слободан Сташевић за опт. Мугоша Горана,
  - Бељански Владимир за опт. Шошић Ђорђа,
  - Бојков Александар за опт. Катић Слободана, те
  - Апро Љубомир за опт. Драговић Предрага.

Али примећујем да нема колега ни Калањ Ђорђа ни Станић Милана ни Штрбац Сава, ни Ђорђа Мамуле, ни Слободана Батрићевића а ни Славице Рајић као бранилац опт. Ланчужанин Милана.

Само колегинице укључите микрофон и представите се молим Вас.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Јављам се по заменичком пуномоћју за колегу Ђорђа Калања које ћу доставити накнадно за Милана Ланчужанина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Ланчужанин, да ли сте Ви сагласни са овим?

Опт. Ланчужанин је сагласан да га на данашњем главном претресу у замену за одсутног браниоца адв. Калањ Ђорђа брани адв. Ковачевић Снежана.

Према мојим информацијама доставе позива за ове браниоце су уредно исказане.

Констатује се да није приступио бранилац адв. Станојловић Бојан, адв. Милан Вујин, адв. Мара Пилиповић, адв. Мијатовић Саша, адв. Травица Бранислав, адв. Илија Радуловић, адв. Левајац Зоран и адв. Зоран Перовић, који су такође сви уредно позвани.

Да ли су сви оптужени у судници?

Оптужени Вујовић Мирољуб – присутан, Перић Јовица – присутан, Војновић Милан – такође, Вујановић Станко – присутан, Атанасијевић Иван – присутан, Маџарац Предраг – такође, Ланчужанин Милан – је ту, Љубоја Марко – присутан, Милојевић предраг – присутан, Златар Вујо – присутан, Мугоша Горан – присутан, Шошић Ђорђе – присутан, Банковић Мирослав – присутан, Катић Слободан – присутан, Калаба Нада – присутна и Драговић Предраг – присутан.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су сви оптужени присутни.

Након што председник већа објави састав већа, објави предмет претреса.

Предмет претреса је кривично дело ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 Кривичног закона Савезне Републике Југославије, чије извршење се ставља на терет овде наведеним оптуженима по оптужници Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије коју ћемо нешто касније чути.

Питам странке да ли имају примедби на овај састав судског већа?

Странке сагласно изјављују да немају примедби на састав судског већа.

Потом председник већа позива.

Можете сад, још нисмо у претресу, још увек смо само у заседању. Хоћете сад? Изволите?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Навно пре отварања главног претреса тражим, односно стављам предлог као и у поднеску од 15.09.2005. године и у више наврата које је било пре доношења оне пресуде која је укинута решењем Врховног суда, предлог за издвајање записника бр. 1ц-83/03 од 18.04.2003. године о саслушању Перих Јовице у МУП-у Републике Србије, Управе за борбу против организованог криминала из списка предмета К.В. овог који се сада води.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са свим оним раније изнетим разлозима?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Јесте, да не понављам, значи посебно скрећем пажњу јер сам ја то образложио посебно у поднеску од 15.09.2005. године. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има још нешто у овом тренутку или да наставимо даље? Колега Бељански?

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Поштовани председниче, чланови већа, ја бих имао два процесна предлога пре него што се почне са радом. Први предлог би био да се приликом и саслушања оптужених и приликом саслушања будућих сведока и сведока сарадника користи мапа места око хангара, Овчара или још боље било би користити авионски снимак предела који је у питању. Мислим да такав сличан снимак постоји већ у предмету, а могуће је прибавити врло једноставно преко интернета, односно преко google-а, сателитски снимак тог подручја. Наиме, тај снимак, иако мој браћеник опт. Шошић каже да није био на Овчари па би се са тог аспекта могло да се каже да је то за њега неважно, ипак је веома битно због тога што ћемо на тај начин моћи да проверимо исказе и сведока и сведока сарадника у смислу где се ко налазио, да ли говори истину или не говори истину, где се шта догађало, тако да мислим да би било веома корисно када би се користио или преко ове врсте магнетоскопа, које у овој судници имамо или преко једноставно коришћењем мапе већих димензија где би окривљени и сведоци показивали где се шта догађало на самом терену. Још да допуним тај предлог, на таквој мапи би требало да се налази подручје отприлике од рампе коју су описивали сведоци и окривљени која се налазила на путу којим се долазило до хангара, сами хангари, затим локација јединице којом је командовао Јан Марчек и пут од хангара, од Овчаре до места где су извршене ексхумације на Грабову. Мислим да би се тиме обухватио комплетан овај предео и мислим да би то било потребно да се користи, а мислим да је то могуће прибавити врло једноставно, кажем путем интернета и да Одељење за информационе технологије овог суда заправо може то да уради за 20-ак минута. То би био први предлог. Други предлог би се односио на то да постављам захтев суду да се одбрани Шошић Ђорђа одобре средства из буџетских средстава овог суда за стручног помагача из неуропсихијатријске струке који би заправо вршио контролу рада и помагања одбрани у вештачењу сведока сарадника које је одређено. Наиме, ми ћемо од вештака који су одређени за неуропсихијатријско вештачење како је то урађено наредбом и допуном наредбе добити неке одговоре то је јасно, али да би одбрана могла да то сагледа на правилан начин и да би могла да парира томе и да би могла да оповргава било шта што ће вештаци урадити, одбрана мора да има и потребна стручна знања која излазе ван оквира правне струке и адвокатуре. Због тога сматрам да је

потребно да се одобри одбрани да постави по свом избору лекара неуропсихијатра који ће бити плаћен од стране суда за свој рад јер сам Шошић Ђорђе нема средстава да тако нешто финансира и који би помогли да се свеобухватно сагледа комплетан начин рада институције којој је поверено вештачење Петковић Спасоја. Ја сам свестан тога да ово није уобичајен предлог и да се овако нешто до сада још није радило, али мислим да је то заиста неопходно за квалитетан даљи рад и у смислу наредбе која је већ издата јер претпостављам да вештаци неуропсихијатри већ раде то вештачење. Ја бих предложио да се наредба допуни на тај начин да им се у задатак стави и да евидентирају апсолутно сваку радњу коју предузимају са самим сведоком сарадником, односно уколико обављају одређени разговор да или запишу комплетан разговор како је текао да би се могло проверити шта су радили или још боље да се одреди видео снимање њиховог рада да бисмо могли да видимо какви су то тестови рађени, какве су анализе рађене и шта је заправо довело до мишљења које ћемо добити. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала колега Бељански. Могу вам само рећи у овом моменту да и сведок сарадник тражи да се све што се ради са њим у овом смислу такође бележи, евидентира записнички па чак и да томе присуствује неко из Тужилаштва за ратне злочине и неко из Већа по одлуци председника већа.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја се не бих уопште изјашњавао сада о вештачењу које смо ми писмено добили ван главног претреса, ја бих Вас замолио да, јер сматрам да је уобичајено да кад отворате предмет расправљања након укинуте пресуде, а тим више што је укидање ове пресуде од стране и одлуком Врховног суда Србије дошло до различитих коментара који би се могли оценити као утицај на рад и независност Врховног суда Србије тим више што су ти коментари били давани са различитих страна па на крају били су оцена учесника и овога поступка и то у једном негативном контексту. Цела укидајућа одлука Врховног суда приказана је у једном светлу, малтене некаквом политичком конотацијом и стекао се утисак да Врховни суд Србије је паушално оцењивао наше жалбе као и жалбу тужиоца, створила се једна врло ружна слика о раду Врховног суда и тог већа које је квалитетно, по становишту одбране, ценило све жалбене разлоге. Из тог разлога ја бих молио, а сматрам да је то уобичајено по ЗКП-у, јер је предмет расправљања сада и овај део који се односи на укидајућу одлуку, па у том смислу ја бих молио да се прочита укидајући део одлуке Врховног суда да јавност зна из којих разлога је то укинуто да се не ради о некаквим паушалним оценама Врховног суда и уопште предлажем да се то на крају да јавност буде упозната да је Врховни суд сасвим савесно оцењивао жалбене разлоге, а да при томе није повредио достојанство првостепеног суда које је одлучивало у овом поступку. Али исто мислим да је првостепени суд дужан у конкретном случају након многобројних чланака у јавности па некаквих, да кажем чак и лица која нису позвана и у најмању руку било непристојно да поједини страни представници дипломатски оцењују одлуку Врховног суда Србије, што сигурно им не би пало на памет у својим земљама да оцењују одлуке врховних судова својих земаља. Стога молим да се прочита тај укидбени део са наредбама које овај суд треба све да изврши. Подсећам суд, током поступка је дужан да пази и на своје лично достојанство, али и на достојанство комплетног правосуђа самим тим и тог Врховног суда који је такође савесно одлучивао у овом предмету као што је и ово веће. Из тог разлога предлажем да се прочита тај део који ће бити на крају и предмет расправљања да би могли говорити и о вештачењу и о евентуалним доказним предлозима а са друге стране, ја сам то већ три-четири пута истицао. Колеге су скоро у медија центру имале једну конференцију за штампу јер су били принуђени, Ви знате да ми као браниоци никада нисмо коментарисали иако смо били апсолутно незадовољни одлуком овог већа, нисмо је коментарисали ни у штампи

ни по кулоарима нисмо на било који начин хтели да вршимо притисак и доводимо у питање независност и овог већа и Врховног суда. Међутим, очигледно да су поједини медији целим током поступка обмањивали јавност приказујући сам догађај на Овчари, а поготово оптужене у овом поступку као већ доказане извршиоце прејудуцирајући одлуку. Сећамо се снимака који су се убацивали у контексту Овчаре где су малтене снимљени, па онда снимљени лешеви итд., што је све код јавности стварало један утисак. Ми смо то пар пута већ износили и предлагали овог већу у смислу чл. 3 Законика о кривичном поступку и указивали да су средства јавног информисања дужна по Законнику о кривичном поступку дужна да објективно обавештавају јавност и да, нажалост видели смо да под притиском јавности не ради се само овде о независности суда, али притисак јавности је некада много, много, што кажу толико претежан или толико утицаја има да не само код судова него и у многим другим одлукама када одлучују и државни органи, да је пресудом, поготово у ово данас модерније време и електронских медија итд. Наиме, одмах, односно пре него што је одбрана добила пресуду, односно одлуку Врховног суда којом се укида, већ су се појавиле исти дан у поподневним часовима правне анализе тих предметних одлука представљајући а поготово један број медија, ту је предњачио, то ја знам «Б92», предњачио у томе да је малтене одбрана или да је под утицајем не знам кога и чега некакве политике, стављајући у политички контекст одлуку Врховног суда коју морамо испоштовати јер је то једина највиша инстанца иза које у овој години која је. Ја ћу ставити предлог ако дозволите, сматрам да је ово јако битно председниче већа, да се ради о суду који је прославио 160 година постојања, дакле нашем суду у којем данас-сутра претпостављам да ће бити и ово веће. У смислу тог дигнитета, а не видим да је на било који начин нарушен дигнитет првостепеног суда, ја молим да се као предмет расправљања и у оквиру прочита и укидбена одлука Врховног суда у оном делу који одлучује, које ће се чињенице, које су битне повреде и што треба ово веће да отклони да би све те дилеме током поступка евентуално отклонило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, само да разјаснимо – да ли је то доказни предлог или нешто друго?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Председниче већа, како се ради о поновном поступку, односно укинутом поновном, предмет расправљања и оно што би о чему ћемо ми расправљати овде и са упутствима другостепеног суда, односно Врховног суда Србије ја сматрам да би га требало прочитати да то је у складу са Закоником о кривичном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад у овом тренутку, у овој фази? Добро. Ја сам схватио да ово није доказни предлог него да је предлог. Предмет расправљања, предмет овог претреса, рекао сам кривично дело из члана 144 Кривичног закона Савезне Републике Југославије по оптужници Тужилаштва за ратне злочине. То је предмет расправљања, предмет претреса. Како је коментарисао првостепену одлуку, другостепену одлуку, то је нека ствар која је ван ове суднице. Ми у овој судници на тај начин нећемо расправљати о нашим одлукама па ни о одлукама Врховног суда. Ја само кажем да је првостепени суд и ово веће у обавези да води рачуна о упутствима из укидајуће одлуке, да води рачуна у новом поступку о упутствима из другостепене одлуке и упутствима у смислу доказа које треба у поступку извести. Већ у том смислу сам ја као председник већа и у складу са овлашћењима која као председник већа имам, предузео одређене радње и мере и везано за Вулетић Ивицу као сведока и везано за Хусник Мишела као сведока, везано за вештачење путем Судско медицинског одбора опт. Златар Вује, везано за вештачење сведока сарадника. Значи, у том смислу и само на тај начин ћемо расправљати у овој судници. Да сад презентујемо јавности из ове суднице ни као доказ,

не знам ни ја шта је то, одлуку другостепеног суда, мислим да је заиста непотребно. Онда би неко требао други да каже, али дајте онда да чујемо и одлуку ону која је укинута итд. и да отварамо расправу те врсте, немојте. Нећемо тако да радимо. Поступак креће испочетка са једином оградом наравно што је суд у обавези да води рачуна о упутствима другостепеног суда.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја се извињавам председниче, ја мислим да ме нисте добро схватили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви хоћете да ми сад из суднице читајући другостепену одлуку обавестимо на неки начин јавност о тој одлуци, не знам шта ћемо добити. Шта добијамо тиме? Ови људи у судници, дакле и ово веће и браниоци и пуномоћници оштећених и заменик тужиоца и окривљени знају, одлично знају другостепену одлуку и првостепену и другостепену и на који начин о томе сад у судници да расправљамо. Мислим не разумем.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Уважени председниче већа, управо ово што сте рекли да сви учесници овде знају ту одлуку Врховног суда, односно другостепеног већа, да кажем Врховног суда. Управо због тога коментари који иду на ту одлуку и Ви можете да кажете то што се дешава ван суднице мене се не интересује, не интересује ово веће и неће имати притисак, али ја Вам кажем сви смо ми од емоција, сви смо ми људи и ако ви пређете као веће против неоснованих, некритичних, тенденциозних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најбоље да и доносимо оцене о томе какве су те критике и чланици. Немојте молим Вас.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Одлука Врховног суда, онда можемо да претпоставимо како, ја мислим да у том контексту и био изнет и предлог захтева за изузеће о којем ја не желим да полемишем, онда можемо претпоставити да би ово веће уколико не би прихватило оптужницу такву какву би требало да прихвати било извргнуто истом том медијском прогону, јер се ради о медијском прогону председниче већа и то представља притисак. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо браниоче.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ја бих морао нешто да кажем везано за ово да не пређемо преко овога тек тако. Имамо овде да се као извесно лице појављује портпарол Већа за ратне злочине. Оно не каже да ли је портпарол ваш или портпарол неког другог већа, а и не видим овде неко друго веће осим то које сте ви овде и овој јавности је презентовано. То лице које се појављује као портпарол Већа за ратне злочине говори управо ово о чему је говорио колега Перковић. Значи, оно апсолутно говори супротно од онога што Ви сада говорите председниче већа, а Ви нисте упозорили ниједним својим поступком портпарола свога да каже да није то тако. Уместо да кажете порпарол, каква прича, ми судимо на основу закона јер јавности се презентира изјава портпарола као Ваша изјава, зато ми реагујемо овако, а Ви ништа не кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога мислите браниоче?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Мислим на Бруна Векарића портпарола Већа за ратне злочине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, именом и презименом ако можете. Ово заслужује заиста. Не, не, то заслужује реакцију.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Портпарол Већа за ратне злочине Бруно Векарић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тужилаштва.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Али оно нам говори сада о свему томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Портпарол Већа за ратне злочине и уопште Окружног суда је наша колегиница Ивана Рамић. Ја нисам заиста чуо ништа непримерено изнето од стране тог нашег портпарола. Ако тако чега има скрените нам пажњу и ми ћемо наравно и ово веће а и председник суда ће сигурно на одговарајући начин реаговати.

Како наступају неки други портпароли и Тужилаштво за ратне злочине то је њихов проблем заиста а не наш. Не можемо забранити.

Добро. Ајмо да се вратимо ономе што је пред нама.

Констатује се да је у међувремену приступио бранилац адв. Вујин.

Изволите господине Вујин.

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: Хвала господине председнице. Одбрана би само желела да изнесе проблем са Војновићем пре почетак суђења. Ми смо пре недељу дана ја мислим да сте добили тај поднесак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам желео управо да расправимо и о томе, пошто је то сад тренутак када сам био намеран да упитам окривљене, прво да утврдимо њихов идентитет и у том смислу да са Војновићем расправимо.

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: У реду. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У спису предмета и ми и странке имамо личне податке о оптуженима и у том смислу ја бих само питао све оптужене, дакле, да не позивам појединачно једног по једног, да ли има неких промена у овим личним подацима које имамо у спису, у породичном, имовинском, социјалном статусу уопште? Ако неко има неких промена у том смислу ја молим нека се јави и објасни о чему се ради. Нико се у том смислу не јавља?

Господине Војновићу, ја бих Вас молио да изађете овамо у судницу.

Претходно председник већа позива оптужене који о себи дају личне податке сагласно судском спису, а посебно опт. Војновић Милана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Војновићу.

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од стране Здравствене службе Окружног затвора у Београду ми смо обавештени да Ви имате одређених здравствених проблема и Ваша одбрана, Ваши браниоци су нас поднеском у том смислу информисали иако смо ми то знали јер смо морали дати одређене сагласности за Ваше лекарско збрињавање претходно и типа операција на ВМА итд. Ми смо тражили од ове Здравствене службе да Вас посебно прегледају, не само што су у склопу кад и све остале окривљене заједно него Вас и додатно посебно. Реците нам о каквим тегобама се код Вас ради? Ми имамо у том смислу неки извештај али Ваш лични субјективни доживљај свега тога. Само седите.

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Ја сам оперисан прошле године 28. августа, сам оперисан два пута у току дана, 7 и по сати је трајала операција. То је у питању крвни судови где су ми урађени имплант и шта ја знам како да вам ја то објасним, ја то не знам стручно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то знамо.

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Од тада имам јако велике тегобе. Што се тиче препона сад ми је почела лева нога натицати комплет од тог импланта који ми је на препони, разумете, према доле, а десна нога ми је потпуно, потпуно ми је стопало одузело, утрнуто ми је и толике болове имам, даноноћно болове имам и ја сам јутрос попио седам таблета разумете и две ињекције сам примио, тако сам исто и јуче. Јуче ми је

позлило кад сам се вратио одавде назад. Позлило ми је нисам могао, нисам добио ваздуха, да разумете, ја више издржати нећу моћи. Мислим нећу моћи, издржаћу се докле буде, кад дође стани-пани ја нормално шта ће се десити десиће се. Ја сам се и помирио, ја видим да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама су болови, ако ја добро схватам стални без обзира да ли седите, да ли стојите, да ли лежите?

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Кад лежим мало мање и то кад држим ногу, рецимо кад узмем ногу па ставим вишље горе, подигнем, смотам једно ћебе рецимо па је мало подигнем онда је мало мањи бол, разумете. Док се исправим да седнем готово бол је невиђени и онда знате шта ми се дешава – дешава ми се рецимо да не могу изаћи у WC на тоалет, ја не могу изаћи, мене баца, срећом је мала соба па се могу дочекати на овај зид и на стол, то је соба има 3 метра да се крећем у тој соби, шта да ја радим ту. Ја издржати овако више ја не знам докле ћу, само болови су невиђени, невиђени су болови, видим сваки дан да падам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево према нашим подацима господине Војновићу, Ви сте последњи пут прегледани од стране лекара сад пре неки дан 07. марта ако добро схватам?

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Код нашег лекара затворског?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Па слушајте шта ћу Вам ја рећи. Верујте ми као човеку, не морате ми веровати али ћу Вам ја рећи. Тај наш затворски лекар, пазите, колико он нама пружи помоћ ја би давно умро, јер он човек, она жена у ствари, није човек него жена докторица, она је жена толико, не знам да ли је она ограничена или јој неко спречава, она једноставно ја јој испричам шта мени јесте, то мора тако бити и то је њен одговор. То за мене није преглед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам да ли сте Ви добили, претпостављам да бранилац још увек није овај последњи лекарски тај извештај који сам ја и због Вашег поднеска а и због оних констатација у оном заједничком групном за све окривљене затражио па они кажу, поред навођења дакле свих ових дешавања са опт. Војновићем - «Под сталним је здравственим надзором и терапијом, ординирао од стране уролога, интернисте и васкуларног хирурга. Последња контрола у амбуланти обављена 28.02. Пацијент наводи болове у десној нози који су највероватније дегенеративне природе. Саветована је одговарајућа терапија анти-реуматизма, под терапијом. Његово здравствено стање је у складу са дијагнозом. Јачина бола је субјективни пацијентов осећај који покушавамо да купирамо доступним одговарајућим лековима а по препоруци лекара специјалисте и способан је да присуствује и прати суђење». Дакле, 07.03.2007. године. Е сад, будући да је бол и јачина бола ипак нешто у јакој субјективној сфери, господине Војновићу, ја Вас питам због ових људи са којима седите овде у овој судници колико Вам напора причињава седење овде у овој судници, да ли осећате и сада након терапије коју сте јутрос добили, претпостављам, да ли осећате такве и толике болове да једноставно не можете да седите ту?

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Осећам болове, трпећу док могу председниче. Ја ништа друго не могу. Болове имам страховите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако то постане толико неиздрживо ја Вас молим Ви сигнализирајте, сугеришите па ћемо видети шта даље да радимо.

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Колико ја могу, ја само кажем да сам тражио негде у половици дванаестог месеца сам тражио од Вас одобрење да идем на контролу јер то је ординатор господин хирург, он је написао контрола за 6 месеци, али по потреби и пре. Значи, ја сам на то тражио од докторице и она каже има пуну сагласност, тражио сам да

ја пишем Вама, разумете. Тражио сам од Вас два пута, нисам добио одговор никакав. То ми докторица каже, нити је она добила нити сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте мени да пишете. Ево сад је то прилика да кажем и Вама и свим другим. Нема потребе да мени пишете било шта слично. Лекар тражи одобрење, формално одобрење да вас се изведе због тога да будете лекарски збринуте негде. Кад то лекари затворске болнице од нас траже, аутоматски њима иде одобрење од нас. Нема шта да расправљамо о томе, није моје да улазим у то.

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Ја Вас молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према томе, потребно је да то ураде они а не Ви лично. Разумете?

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Она мени то трпа на главу. Шта да Вам ја кажем. Кад ја дођем код ње она каже пишете вашем судији нека одобри. Сад није то рекла задњи пут, а пре ми је тражила да тражим сагласност да ме изведу, не да ме изведу него да идем на контролу, а сад ми је рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па морају и они да кажу да је то потребно. Можете Ви да пишете не знам ни ја шта, да вас збринемо у Женеви или не знам ни ја где. Потребно је да лекари кажу шта је потребно вама да бисте били лекарски збринуте.

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: Господине председнице, управо дозволите да Вам то кажем, то не може затворски лекар који је лекар опште праксе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају они специјалности.

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: Немају они специјалности. Ја се извињавам што постављамо то питање, али ми постављамо то питање због тога што је опт. Војновић третиран и приликом претходног претходног суђења знате да је било некаквих проблема са његовим прегледима и речено је срце, срце, срце. Када је пребачен на ВМА установљено је потпуно закрчење великих крвних судова у абдомену и у ногама и Војновић је хитну интервенцију претрпео. Дакле, да је био још недељу дана он би остао без ноге најмање. Значи, ми тражимо од суда да суд наложи да га прегледају ванредно на ВМА, дакле, тај контроли преглед и уколико ти стручњаци кажу, васкуларно хирурзи кажу неће се ништа догодити итд., онда нека он седи а трпеће болове. Није проблем само у боловима него је проблем у томе да ли тај положај њему погоршава рехабилитацију, односно опоравак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Војновићу.

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Ја се извињавам. Још само да Вам кажем, да Вас питам нешто. Да ли можете Ви да кажете једноставно докторици, да је Ви назовете да јој говорите, она трпа на мене, ја Вама пишем и тако се неугодно осећам, пишем Вам, молим Вас да ме упутите, да ми одобрите да одем на контролу ком доктору дотичном, она трпа на мене да ја то пишем. Онда Ви то решите са њима нека то она одреди, да она то пише, а не да ја пишем, да ја тражим излаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала господине Војновићу. У овом смислу ми ћемо затражити мишљење компетентних стручњака који ће нам проценити здравствене способности окр. Војновића па и за способности да учествује уопште у поступку на начин, ако се то сећате и са својевремено опт. Булић Миланом, па ћемо након тога донети одговарајуће одлуке.

Потом председник већа оптужене поучава у смислу одредби чл. 318 ЗКП.

Дакле, господине Вујовићу и сви остали, пажљиво пратите ток претреса, слушајте шта ко говори, можете у претресу давати своја објашњења, коментаре везано за доказе које ћемо у претресу извести. Дакле, постављати питања саоптуженима, сведоцима, вештацима које ћемо у каснијој фази посутпка чути. Дакле, можете се користити својим процесним правима на начин како је то и било у оном претходном суђењу и са, на шта сам сигуран да нисте имали никаквих примедби. Дакле, у сваком тренутку можете постављати питања саоптуженима, сведоцима, вештацима, не наравно у сваком тренутку – кад дође ред на вас, али давати објашњења, давати коментаре.

Питам да ли у судници, у публици да ли има некога ко је у оном претходном поступку саслушаван као сведок? Видим неке људе који су саслушавани као сведоци. Ви не можете од овог тренутка бити у судници, па бих вас молио да судницу напустите. Видео сам двоје. Ја одавде заиста због ових стакала не видим о коме се ради, изузев наравно сведока оштећених, рођака, жртава из оптужнице. Њих нема? Добро. Да ли је ту евентуално, господине Бељански, да ли је ту Шошићева кћерка? Добро.

Након што су из суднице удаљена лица – сведоци, прелази се на читање оптужнице.

Да ли има потребе да читамо оптужницу испочетка или да питамо заменика Тужилаштва за ратне злочине да ли остаје при оној измењеној оптужници од 16.09.?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тужилаштво остаје при оптужници измењеној на дан 16.09.2005. године.

Чита се оптужница Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије, пословни број КТРЗ 4/03 од 16.09.2005. године без измена и допуна.

Ја бих у овом тренутку, пре него што пређемо на саслушање оптужених направио једну паузу од једно 15-ак минута да размотримо мало и можда овако неформално се са колегом Бељански видимо везано за карте, мапе итд.

Председник већа у 10,20 издаје

НАРЕДБУ

Претрес се прекида на 15 минута.

Настављено у 10,50 сати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председниче, молим Вас, дајте ми реч само секунд један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примећујем да је приступио и колега Станић као бранилац оптужених Ланчужанин Милана и других. Да ли је неко одсутан? Није? Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре сам рекао да тужилаштво остаје при овој оптужници од 16.09.2005. године. Међутим, консултујући ову документацију обимну заиста, видим да је 24.11.2005. године извршено извесно прецизирање везано за име једне од жртава, то је под бројем 123. Значи, уместо Омеровић Јусуфа Мерсад, рођен 01.01.1970. године треба да гласи, значи да стоји Омеровић Џемала Муфат, рођен 29.11.1963. године као што се наводи у том записнику и Кривични закон је уместо СФРЈ, СРЈ. То је значи и тад наведено али само да сад подсетим на то, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Искористили смо ову паузу. Да примећујемо и да пуномоћник оштећених адв. Томић такође није присутан. Кажем, искористили смо ову паузу да пробамо колега Бељански да нешто порадимо на ономе и мало смо са Вама причали, не можемо сад на начин на који сте нам Ви сугерисали, то за сада не можемо прибавити мапу оног типа, што наравно не значи да нећемо покушати касније да прибавимо и наравно да ћемо уколико у томе успемо да ћемо онда искористити прилику и да о томе расправљамо. Оно што имамо, то је ако се сећате из оне групе фотографија које смо својевремено добили од Хашког Трибунала оне две групе фотографија П8 и П20 ту имамо неколико фотографија из ваздуха, додуше не управно на тло него из неког косог угла па ћемо то за сада користити, а кажем, активности у овом правцу да добијемо неке скице било од војске, сателитске снимке, авио-снимке од Хашког Трибунала, те активности у том смислу ћемо свакако наставити и покушати да прибавимо.

НАТАША КАНДИЋ: Само да Вас подсетим, постоје и они снимци који су из Вуковара, које смо овде имали прилике да видимо које сам ја донела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али то нису авио-снимци то су они снимци хангара и тако даље, то је све са тла ако се сећате, то није ништа из ваздуха да бисмо могли са ширим погледом на шире лице места, што би рекли, хангар и околина хангара, место ексхумације, у том смислу заиста немамо ништа за сада, но добро.

Прелази се на

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНИХ

Из суднице су удаљени сви оптужени изузев опт. Вујовић Мирољуба.

Само претходно, господине Мугоша, ми имамо проблема са достављањем позива на Вашу кућну адресу. Ја Вас само подсећам да сте још у поступку истраге, а и касније од мене чули да сте по закону у обавези да у року од 8 дана суду пријавите сваку промену адресе. То не значи да сте Ви у обавези да пријавите СУП-у Вашу промену адресе иако то јесте Ваша законска обавеза, али ја у то не улазим, али сте нама у обавези то да пријавите да не бисмо се излагали проблемима и Ви и ми. Дакле, кадгод промените адресу писмено суду – налазим се ту и ту, можете ми ту и ту слати позиве. Мислим да није никакав проблем. Хвала лепо.

Дакле, ја молим да из суднице удаљите све оптужене, изузев опт. Вујовић Мирољуба.

Оптужени МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Вујовићу. Да ли сте разумели шта Вам се ставља на терет овом оптужницом?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте? Не морате одговорити на ово питање које ћу Вам поново поставити као и пре, ево већ 3 године. Да ли признајете да сте извршили ово кривично дело и своју кривичну одговорност или не?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Опт. Вујовић Мирољуб, најпре упитан од стране председника већа исказује да је разумео шта му се ставља на терет оптужницом, те да не признаје да је извршио кривично дело које му се њоме ставља на терет ни своју кривичну одговорност, а потом поучен од стране председника већа, исказује:

Господине Вујовићу, по закону нисте у обавези да изнесете Вашу одбрану. Не морате одговарати на питања која ћу Вам поставити. Дакле, Ваше законско право је да се браните ћутањем. Да ли желите да се користите тим својим правом или ћете нам изнети Вашу одбрану?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Изнећу одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Своју одбрану ћу изнети.

Господине Вујовићу, Ви сте у више наврата у овом кривичном поступку износили Вашу одбрану. То је први пут било 06. јуна 2003. године у поступку истраге и потом још једном 26. новембра 2003. године такође у поступку истраге, а чули смо Вас и на главном претресу од 09. марта 2004. године. У та три наврата, кажем, Ви сте детаљно изнели Вашу одбрану. Питам Вас да ли при томе остајете?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли томе имате нешто да додате, да допуните?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа посебно, само да укажем на неке чињенице и ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи, само да поновим – што се ставља да сам био командант Територијалне одбране, да је то чисто намештање, да Територијална одбрана уопште није постојала. Значи, само ћу битне елементе изнети, нећу дужити ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли само да се мало ближе примакнете микрофону.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нећу дужити, само да Територијална одбрана није постојала, да Територијална одбрана термин само. Значи што смо ми сви мештани Вуковара били поносни на тај термин и говорили међу собом да смо територијалци, од тога се направила формација Територијална одбрана. Нико од сведока, односно не знам да ли то сад се може или то кад се прочита видећете и сами, што сте и видели, да нико од њих није рекао да је видео формацију Територијалне одбране, нико не зна где је штаб Територијалне одбране, нико не зна где је то моје седиште Територијалне одбране, нико не зна ко ме је поставио већ се нагађа – овај, онај, па чак и до тог нивоа да ме поставио командант батаљона, да ме поставио за команданта Територијалне одбране, што је апсурд тотални. Добро да нису рекли још да ме командир чете поставио, капетан Радић, за команданта Територијалне одбране. То што се форсира да ме је поставио пуковник Мркшић за команданта Територијалне одбране против свих војних прописа и Закона о територијалној одбрани, да је пуковник Мркшић био командант Оперативне групе «Север» и Оперативне групе «Југ» и онда ме не би могао по војним прописима и по Закону о територијалној одбрани поставити за команданта Територијалне одбране. Овако као командант Оперативне групе «Југ» је тотални апсурд да ме постави, јер је он командант пола Вуковара и никако ме није могао поставити за команданта Оперативне групе «Север». То сте и Ви добили исто, тражио сам то да ми се достави, то је значи допис од ВМА (Војно безбедносне агенције) који имате сада у списима, тражили сте да се достави наредба ако сам ја и Станко, као мој заменик, постављени за команданта од стране пуковника Мркшића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то добили од нас, јел тако?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да добио сам, то имате да Војно безбедносна агенција одговара да тај документ не постоји, што ја читаво време и говорим. Да ме поставио, 28-ог да ме поставио значи покојни Радован Стојчић Баца за команданта Територијалне одбране и то на тај начин што је 22,23,24.11. после мог доласка од генерала Кадјијевића. Значи, после доласка дошао је на предлог мештана Вуковара, ја сам предложен за команданта Територијалне одбране, дао сам и сведоке које сте Ви одбили који би посведочили ово моје казивање да сам онда предложен, а 28-ог да сам постављен за команданта Територијалне одбране. То је значи 10 дана после ослобођења Вуковара. И онда кад сам постављен за команданта Територијалне одбране није постојала Територијална одбрана и нити уопште формирана до зонског штаба који је формиран у петом месецу '92. године, када сам био секретар Народне одбране, а у међувремену сам напустио Територијалну одбрану јер није било потребно, обављао сам две функције које су неспојиве, али тако је било како је било. Напустио сам Територијалну одбрану и прихватио се Секретаријата Народне одбране и у петом месецу добијам формацију коју сам попуњавао, да ли се онда звала Територијална одбрана Општине Вуковар у саставу зонског штаба или је било по неким бројевима не могу да се сетим, али до петог месеца Територијална одбрана као формација није постојала већ су мештани града Вуковара били у саставу регуларних јединица Југословенске народне армије које су се налазиле на овим просторима. Поред тога што се тамо спомиње десетак оних да је као ликвидирано испред хангара и да се ја спомињем у једном од записника, то је толико намештање да је то страшно. Као прво и основно, анализирајући све, да нема логике да се то тамо десило, нема логике да се десило испред хангара већ се то десило на другом месту, али нећемо сад анализирати то, већ само напомињем и то се није сигурно десило. Анализирајући све изјаве, немогуће да се то десило, али то ћемо оставити за касније. Предложио сам и у том, не у том у тих десет, али сте Ви то тако протумачили, предложио сам сведоке, где сам предложио Бјелић Тању и предложио сам Гунчевић Дамира који су били присутни у болници. Значи, говоримо о болници, у аутобусу који

је ишао највероватније за Србију и да је у том аутобусу био Китић Горан који је на списку несталих, исто који је на списку несталих, на другом списку, а не на овом, исто да сам се поздравио испред болнице, у болници, тамо где сам се поздравио са Фитуш Карлом, Мацаром, Ви сте њих ставили на основу тог мог казивања, окренули и ставили да су они ликвидирани међу десет. И не само то, него да су на списку несталих и моји сведоци Гунчевић Дамир и Бјелић Тања као да су и они убијени међу задњих десет, а ја сам их предложио за сведоке, што је значи, чињеница да Ви нисте уопште прочитали мој предлог за сведоке, али нећу да улазим у то. Обратите пажњу молим Вас убудуће да се не окреће свако наше казивање против нас, те да се све баца на оних десет да се формира итд, али нећемо. То је значи 79. страна пресуде, погледајте сами, а погледајте уједно и 3. октобра 2005. године када сам ја дао предлог за сведоке на страни 8, 25 и 26 где спомињем те сведоке како сам описао тачно за чега их тражим, а никако они нису могли завршити међу задњих десет, јер су то још живи људи. Шта још рећи? Не знам шта да се каже, не знам. То би било то. На Овчари, могу рећи на Овчару да сам дошао, то остајем при ономе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете дакле при томе да сте били на Овчари?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте дошли у поподневним сатима, како сте то и описали и објаснили 09. марта 2004. године?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је. Био сам на Велепромету 15-20 минута, после тога у касарни 15-20 минута, до болнице, до куће па до болнице, односно до касарне па до болнице па онда на Овчару, пошто сам вадио тај дан конце и плус тога нисам могао ни учествовати у ликвидацији десетак заробљеника како се тамо наводи, јер сам имао прострелну рану и вадио сам конце тај дан кад је била Овчара, то је 19-ти, али нећемо сад о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то по Вама било?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је 19-ти, отпусну листу моју имате предао сам Врховном суду где тачно пише 19. да сам тај дан видео Дацу, Гунчевић Дамира, тај дан сам видео Китић Горана, тај дан сам видео Бјелић Тању, тад кад сам вадио конце. Тај дан тројица војника који се спомињу да су били у болници, ја сам их лично видео, јер кад су ми вадиле конце у болници, мени медицинске сестре су ми рекле да су тројица заробљеника, војника Југословенске народне армије у болници и да нико не зна, да се није смело улазити у болницу. Па сам ја по вађењу конаца отишао и нашао та три војника и тражио од њих да изађу, да је ослобођен Вуковар. Они су се бојали, мислили су да сам усташа и да ћу из извести и да ћу их убити, па сам онда изашао ван и рекао војсци која је била испред болнице, рекох: «људи унутра су вам наши заробљеници, Ви ни не знате». Значи, они су били два дана унутра, нико од наших није знао. То сам предложио исто, међутим и то је одбијено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, видите да се оптужницом тврди да је то било 20.11.?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја Вам тврдим да је то 19. било и по исказима свих сведока, значи и по исказима и Бергхофера и Чакалића и свих осталих, дакле, Чакалић чак тврди да је 19. било то и да се расправљао са женом која каже 20-ти, он тврди да је 19. По изјавама Бергхофера који каже да су се пробијали 17. према, преко Лушца или шта преко Добре Воде да су се пробијали према Хрватској, да им није успело, враћају се у болницу и шта каже – две ноћи су ноћили, а онда су одведени на Овчару. То је значи 17. ноћ, 18. ноћ и 19. су одвежени, значи две ноћи. Сви остали, као и остали који су дали изјаву кажу две ноћи су били у болници. Ја читаво време говорим 19-ти. Због чега, то сам рекао због Александра Васиљевића који се налазио, значи у Вуковару,

односно у Негославцима, што је потврдио и Каранфилов, орган безбедности, који је потврдио да га је видео тај дан када је довео Марјана Видића којег сам исто предложио за сведока као и Весну Босанац, који су исто одбијени, да је био у Негославцима и да је видео Александра Васиљевића, начелника Обавештајног одсека, начелника КОС-а, који то негира, али касније потврђује кад је померен датум на 20. да је био 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Бићемо у прилици да у доказном поступку поново са Вама расправимо неке ствари. У том смислу Ви наравно знате, то смо и у оном претходном поступку извели као доказ, онај дневник «Тактичко оперативни дневник» 80. моторизоване бригаде, где се датумски евидентира, да је евидентирано датумски шта и како је било 18, 19. и 20. на Овчари, па кажем када дођемо у ту фазу, наравно имаћете прилику да и тако што коментаришете везано за ове Ваше тврдње да је то било 19. а не 20. Имате ли још нешто да кажете господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа, то би било то. Само, извињавам се, добро могу после овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Пуномоћници? Браниоци? Још нешто?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извињавам се, само што се тиче, ја сам то напоменуо у изјави да ја сам прво рекао да сам видео један или два аутобуса на Овчари. Ја ниједан аутобус нисам видео, рекао сам да сам празне видео. Гледајући ове снимке што су пуштани, ја нигде нисам могао сврстати тај аутобус. Ја аутобусе уопште нисам видео на Овчари. Био сам изјавио да сам видео празне аутобусе, заробљеници су били, значи све остаје заробљеници унутра, сто итд. Аутобусе на Овчари ја нисам ни видео, већ сам ја дошао и највероватније сам дошао, мислим и то је тад како каже Љубишић Мирко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте прошли пут рекли. Додуше, у истрази сте рекли да сте на Овчари видели три или четири аутобуса, на претресу празне, а на претресу од 09. марта сте рекли да је то један или два, али да нисте сигурни у то. Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Празне аутобусе сам рекао. Значи, то сам помешао, значи да ли сам те аутобусе видео у касарни, у болници, у Велепромету, не знам па сам помешао, али аутобусе ја уопште нисам видео на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

КОНСТАТУЈЕ СЕ да опт. Вујовић исказује сагласно одбрани са записника од главног претреса од 09.03.2004. године, са допунама и објашњењима евидентираним аудио-видео техником у суду.

Питања оптуженом нема. Оптужени нема ништа више да изјави.

Хвала господине Вујовићу, можете сести.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само бих напоменуо у кратким цртама. Тражио сам попис списка, добио сам попис списка али ми није достављен попис списка из истраге, значи 180/02, па бих молио да ми се то достави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да господине Вујовићу, да сад то не оптерећујемо, све што тражите, наравно даћемо Вам, дали смо Вам и у дигиталном облику, није ми баш превише јасно како за годину и по или две дана оно претходно нисте добили те ствари.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Четири године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него ја говорим за годину и по дана оног претходног претреса кад смо Вам све дали што год сте тражили, остаје ми мало нејасно како нисте добили и то?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Погледајте и видећете да нигде немате евидентирано да ми је то достављено него стално да тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није проблем. Хвала лепо. Ја вас молим да доведете опт. Станка Вујановића.

Оптужени СТАНКО ВУЈАНОВИЋ

Опт. Станко Вујановић, најпре упитан од стране председника већа исказује:

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Вујановићу. Да ли сте разумели оптужницу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте у обавези да одговорите на ово питање које ћемо Вам поставити, али ја сам у обавези по закону да га поставим као и раније уосталом. Да ли признајете да сте извршили кривично дело које Вам се овом оптужницом ставља на терет и своју кривичну одговорност или не?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужницу сам разумео, не признајем да сам извршио кривично дело које ми се њоме ставља на терет, нити своју кривичну одговорност, а потом поучен од стране председника већа исказује:

Господине Вујановићу, по закону нисте у обавези да изнесете одбрану, не морате одговарати на питања која би Вам евентуално поставили, односно по закону можете да се браните ћутањем. Да ли желите да се користите тим својим правом или ћете нам, као и раније, изнети Вашу одбрану?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја сам своју одбрану дао приликом првог саслушања и тога се и придржавам, а у току овог поступка, ако буде било потребе, ја ћу излазити, изјашњавати се о својој одбрани приликом испитивања сведока, вештака, не знам ни ја већ шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово схватам господине Вујановићу као Вашу жељу да изнесете Вашу одбрану и да останете при одбрани коју сте већ у поступку изнели?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Своју одбрану ћу изнети.

Саслушавани сте у поступку у три наврата – 06. јун 2003, 26. новембар 2003. и 09. март 2004. године на главном претресу, па дакле, при томе остајете?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате томе што додати, допунити, објаснити било што?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па не знам, надовезао бих се на ову командну одговорност која ми се ставља на терет да сам био командир чете, односно заменик, не знам више ни шта сам био по оптужници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик команданта ТО.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: ТО. Па се овде ставља, спомиње се да сам био и командир чете. Од тог нема ништа. Командант, заменик команданта сам постао тек после ових догађања, о чему овде говоримо. Ја сад не знам да ли би сад предложио сведоке које сматрам да би требало позвати или то ће бити на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имаћете прилику и касније, наравно можете и сада, али можда би било упутније касније кад пређемо у ону доказну фазу поступка.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, то ћемо оставити на крају. Друго, немам шта додати и на крају ћу још додати, промакло ми је у спису жртава два имена која знам сигурно да су погинули у време ратних дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још од раније? Дакле, за време борби у Вуковару?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесте, за време борби, па ћу поставити питање не знам сад коме, откуд они на Овчари, а за овог другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О коме се ради господине Вујановићу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ради се о Пап Томиславу, мом школском другу, који је погинуо у Светозара Марковића улици и ради се о Ковачевић Зорану којег је лично Бора Крајишник убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И о?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ковачевић Зорану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ковачевић Зорану? Ево за Пап Томислава он се налази на овом списку жртава, али није идентификован, дакле, није ексхумиран са Грабова највероватније, али није идентификован.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Како је онда стављен у списак на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И Ковачевић Зорана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран који јесте идентификован према овоме.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, њега је лично убио Божо Латиновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите да објасните у којим околностима, кад?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То је било после завршетка рата, сад два-три дана, пет, немојте ме хватати за реч. Приликом мог одласка на Велепромет, Боро Крајишник ме је зауставио, та зграда се налази преко пута његове куће, односно и кафане и куће, да станем. Стао сам и звао ме, позвао ме да да видим кога је ухватио. Тамо је била његова мајка, он и још једно лице које не могу да се сетим. Ја сам рекао: «Боро, па то је Србин», у ствари он је син из мешовите породице, мали Зоран, близу мене станује и питао ме шта сад са њим. Рекох «јел си ти нормалан, како шта са њим, пусти човека». Није то човек био, то је дете било, то је млад момак био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је '62. годиште.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Мислим да је млад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према овоме, једини Ковачевић Зоран кога имамо овде на овом списку '62. годиште, значи 29 година у то време.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И ја сам отишао и после пар дана срели смо се, рекох: «Боро, шта си урадио са Зораном?» «Радио сам шта сам радио и завршио на циглани». Сад видим тај исти Зоран је на списку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али према овоме ако је то исто лице о коме Ви говорите, према овоме он је ексхумиран на Грабову.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, па сад хоћу, са та два лица да поставим питање откуд њих двоје, та два лица на Грабову? Ко је вршио асанацију терена и на основу тога позвао бих и сведока Војновића, он је сам рекао, пуковник, да су они вршили асанацију терена после рата и у току рата. Где су склањани лешеви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант 80. моторизоване?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесте, да, њега смо питали, ако се сећате, баш то сам га ја питао – ко је где сахрањивао лешеве, откуд лешеви на Грабову, барем та два. Да ли нису и остали, многи остали завршили на такав начин, тако да би можда смањιο број тих несретних жртава. Добро, то ћу у образлагању све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, биће прилике да расправимо наравно и са Латиновићем. У том смислу јел имате још нешто да кажђете господине Вујановићу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па и оно те фамозне Територијалне одбране. Нико још није рекао од сведока, ни од официра, ни оптужених, ни било каквих сведока где се налазио штаб Територијалне одбране. Само је један рекао тамо негде на Петровој Гори, значи ако је постојала Територијална одбрана господине председниче, сви смо овде служили војску, мора да постоји курирска служба, радио веза, командант, заменик и да неко од команданата или заменика борави у том штабу. То ми не знамо. Ми знамо да је по причи тамо негде био неки штаб. Јакшић је дао цело време, ту смо чули и господине Тешића, био у штабу код господина Тешића заједно. Какву је он функцију тамо имао и како се он представљао осталима, ја то не знам, могао је он да буде генерал, капетан, пуковник, да нас зове не знам ни ја, не Територијална одбране, не знам ни ја шта, ја са тим господине председниче, немам везе, ништа од тога нисам знао и сад још у току поступка ако се нешто сетим ја да допуним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Браниоци? Господине Вујовићу? Нема?

Констатује се да оптужени исказује сагласно одбрани са записника од 09.03.2004. године са допунама и објашњењима изнетим данас, како је то и евидентирано аудио техником суда.

Питања оптуженом нема.

Оптужени нема ништа више да изјави.

Хвала господине Вујановићу можете се вратити.

Оптужени ЛАНЧУЖАНИН МИЛАН

Најпре упитан од стране председника већа исказује:

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobar дан господине Ланчужанин. Прво да Вас питам да ли сте разумели за шта се теретите? Дакле, оптужницу да ли сте разумели?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да, па за две године ваљда сам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обавеза је моја законска да Вас то и сада питам као и то да ли признајете да сте извршили кривично дело које Вам се ставља њоме на терет и своју кривичну одговорност или не?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не, нисам извршио кривично дело. Отпочетка говорим истину, што је на крају и Врховни суд потврдио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужницу сам разумео, нисам крив за предметно кривично дело, а потом поучен од стране председника већа исказује:

Господине Ланчужанин, да ли желите да изнесете Вашу одбрану? По закону нисте обавезни, можете се бранити ћутањем?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја сам изнео своју одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у три наврата изнели Вашу одбрану у току овог поступка, то је било у поступку исграге 31. јануара 2004. године, потом 19. маја 2004. и пред овим већем, пред овим истим већем на главном претресу од 29. јуна 2004. па Вас питам да ли остајете при томе? Дакле, да ли остајете при одбрани коју сте нам изнели на главном претресу од 29. јуна 2004. године?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да, остајем при својој одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате томе што додати, допунити, објаснити?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Немам шта ни да додам, ни да допуним, ни да објасним, објаснио сам све. Ко жели да схвати, ја сам објаснио све не знам шта више могу да објасним. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Исказује сагласно одбрани са записника од 29.06.2004. године.

Да ли има неких питања оптуженом? Нема? Вујовић и Вујановић?

Питања оптуженом нема. Оптужени нема ништа више да изјави.

Хвала господине Ланчужанину, можете се вратити.

Само да људима из судске страже кажем да ће следећи бити: Иван Атанасијевић, потом Предраг Маџарац, па Милан Војновић.

Оптужени ЈОВИЦА ПЕРИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Перићу.

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели оптужницу?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате одговорити на ово питање које ћу Вам поставити. Ја сам у обавези да Вас по закону то питам. Да ли признајете да сте извршили ово кривично дело и своју кривичну одговорност или не?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужницу сам разумео, не признајем да сам извршио кривично дело које ми се њоме ставља на терет нити своју кривичну одговорност, а потом поучен од стране председника већа, исказује:

Господине Перићу, по закону нисте у обавези да изнесете своју одбрану. Можете се бранити ћутањем. У једном тренутку у току претходног поступка сте се и користили тим својим правом, међутим, на главном претресу од 10. марта 2004. године сте Вашу одбрану изнели, па Вас питам да ли данас желите да изнесете Вашу одбрану или се браните ћутањем?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Желим да изнесем одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли у том смислу остајете при одбрани коју сте изнели пред овим већем 10. марта 2004. године?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Да, остајем при тој и све што сам пред овим судом рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И касније у поступку, при објашњењима, коментарима које сте износили?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Јесте, то што сам рекао пред овим судом то је моја одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате томе нешто да додате, да то допуните?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Не, не бих имао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да исказује сагласно одбрани са записника од 10.03.2004. године.

Господине Перићу и због поновљеног предлога Ваше браниоца од данас, ево чули сте, дакле, да се издвоји онај записник сачињен од стране радника УБПОК-а 18.

априла 2003. године, ја ћу Вас само замолити да нам кажете да ли сте Ви том приликом, приликом тог саслушања у УБПОК-у знали, имали сазнања да уопште имате браниоца тамо?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Не, нисам знао да имам браниоца нити ми је речено да ми бранилац треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, кажите?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Кажем, нисам знао да имам браниоца, нити ми је ико рекао да ми треба бранилац, да ми је потребан бранилац због било чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је људи тамо било?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Тамо је било 5-6-7 људи, биле су две жене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и за ког од њих знали ко је ко, не именом и презименом, него у смислу неке функције ко ту шта ради, у ком је својству, разумете?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Па ти људи сви су нешто испитивали, њих 5-6 ме нешто питало, нешто су уносили из неких својих нотеса, једна госпођа је тамо на компјутеру нешто писала, они су одлазили код ње сви. Нисам уопште знао одређено ко шта представља, све је то полиција. Били су мени представљени као полицајци ти што су ме и ухапсили, довели ту, они су ту били са мном. Значи, нисам знао ко је шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Браниоци? Колега Јеврић? Изволите колега? Изволите Ви слободно?

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: Питајте у склопу са тим и то да ли познајете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овде оптуженог Милана Војновића зв. «Међу Медоња»?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Па ја га познајем сад овде, тамо га нисам познао, нисам знао ко је тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, дакле питање, онда је питање од када га познајете, од када знате човека?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Од затвора, упознали смо се овде у затвору, знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А никада пре тога у животу га нисте видели?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Ја се њега не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити сте се познавали са њим у Вуковару?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Мирољуба Вујовића?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од раније?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Да, да пре рата сам га познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од пре рата?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станка Вујановића?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Станка сам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад се звао Ивица Хусник?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Не, њега нисам познавао, ми смо се упознали овде у ЦЗ-у приликом доласка из Новог Сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, све сте то рекли, али само у овом смислу како то сугериса колега Вујин, да Вас и то питам?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Значи, не нисам га познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да нам кажете господине Перићу?

ОПТ. ЈОВИЦА ПЕРИЋ: Не, немам ништа за сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени? Немају питања?

Оптужени нема ништа више да изјави. Питања нема.

Хвала господине Перићу можете сести.

Оптужени ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Атанасијевићу.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели шта Вам се ставља на терет оптужницом?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили ово кривично дело и своју кривичну одговорност или не?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Кривичну одговорност не. Извршио јесам, али кривичнуј одговорност не признајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужницу сам разумео, кривично дело признајем, али своју кривичну одговорност не.

Господине Атанасијевићу, по закону нисте у обавези да изнесете Вашу одбрану. Дакле, можете се бранити ћутањем. Ви се тим правом нисте користили у оном претходном поступку ни у једном тренутку, изнели сте у неколико наврата своју одбрану. Последњи пут је то било 15.11.2005. године па Вас питам да ли остајете при одбрани коју сте нам изнели 15.11.2005. године, дакле оно последњи пут?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: када сте објаснили Ваше учешће, признали да сте били на рупи у Грабову и да сте били у стрељачком строју на начин како сте то описали везано и за лице Топола и за Драгицу итд.? Дакле, да ли при томе остајете?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јел могу само да кажем? Ја сам саслушан први пут код истражног судије 26.06.2003. године, па сам саслушан 27.11.2003. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све то знамо.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: И 10. марта 2004. године овде на главном претресу, с тиме да допуњу те одбране што сте ми дозволили то сам дао 15.11.2005. године, после тога, остајем при тој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете дакле при томе?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Тако је, и после тога сам саслушан као сведок у одвојеном поступку против Саше Радака 04.04.2006. године. Ту је као најверодостојнији, као доказ где сам саслушан као сведок, у ствари све сам исто причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам Вас дакле.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Само мало молим Вас. Да би моја одбрана била тачна, истинита, детаљна, Врховном суду се обраћам 08.06.2006. године и ту детаљно потврђујем своју одбрану, то Врховном суду где сам писао на 35 страна, то је жалба.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је жалба.

Исказује сагласно одбрани са записника од 15.11.2005. године.

Да ли има питања оптуженом? Браниоци? Оптужени? Колега Вукотић?

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Господине председниче, молио бих само да дате информацију моме клијенту у вези доласка његовог брата који је предложен као сведок. Да ли сте успели да преко тих дипломатских веза, да ли ће бити приведен овде на саслушање или ће то на неки други начин ићи? Дакле, у погледу те технике само.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само ово формално да завршимо.

Оптужени нема ништа више да изјави. Питања оптуженом нема.

Можете се вратити господине Атанасијевићу.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јел могу само нешто да кажем у вези ових података малоприје што сте говорили да ли су се променили подаци рецимо становања и то. Па видите, у списима предмета и сами знате да је позната моја адреса и да се водим као држављанин Републике Србије, али у ствари то нисам. Знате да сам тражио захтев од Вас, опомоћио сам свог рођака Атанасијевић Дарка да ми се направи тај захтев за примање држављанства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За пријем у држављанство?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Тако је. У међувремену, сад у том захтеву они потражују одређена документа која мени требају, а моја супруга је рекла да је она сва моја документа дала истражном судији Алимпићу – моју личну карту, извод из матичне књиге рођених, пасош, домовницу, путовницу, возачке дозволе и све то и оно што је најбитније, решење о промени имена и презимена. Сада без тога не може се ништа направити, не могу да понесем тај захтев и онда после тога каже полиција ми је рекла да ја то не дам ако суд не наложи да ја то предам као полција, разумете. И сада пошто тај пуномоћник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо господине Атанасијевићу, у контактима са Вашим браниоцем у том смислу ми ћемо Вам помоћи да добијете своје неопходне личне документе.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па сам хтео само да на неки ми помогнете да наложите тамо у СУП-у у Иригу да моја супруга узме та документа и да се преда мом пуномоћнику, јер не могу другачије да направим ту пријаву боравка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Разумели сте претпостављам и Ви мене? Хвала, можете сести.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче овога господине браниоче наравно кажем поштујући упутства из одлуке Врховног суда ми смо покушали да преко органа

Републике Хрватске добијемо неку контакт адресу сведока Мишела Хусника, обавештени смо да је он негде у затвору и да се тренутно налази у некој затворској болници у Загребу. Шта ћемо и како ћемо урадити везано за тог сведока остаје да видимо у даљем току поступка будући да се налази у затвору тренутно у болници, докле ће бити у болници и докле ће бити у затвору никаквих сазнања те врсте немамо, наравно биће тешко га обезбедити овде непосредно у судницу, уколико човек издржава тамо казну затвора, но добро, видећемо, отом потом.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја сам управо из тих разлога и поставио то питање, али ако могу господине председниче само да Вам покажем чланак у коме су дати ти подаци да је он у притвору у Вуковару и да је суђено у одсуству, ево то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за?

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: За његовог брата Мишела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте, дајте.

Бранилац оптуженог Атанасијевића адвокат Вукотић, у циљу обезбеђења сведока Мишела Хусника ради саслушања у овом поступку суду предаје новински чланак из листа «Вуковарске новине» од 22. просинца 2006. године, насловљен са «Хусник и Хекић поново пред судом» исто се прилаже судском спису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле молим вас доведите:

Оптужени ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Мацарац.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Да укључим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључено је. Господине Мацарац да ли сте разумели шта Вам се ставља на терет оптужницом?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили то кривично дело и своју кривичну одговорност или не?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Наравно да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени Предраг Мацарац упитан од стране председника већа исказује да је разумео шта му се ставља на терет оптужницом али да не признаје да је извршио предметно кривично дело нити своју кривичну одговорност, а потом поучен од стране председника већа исказује:

Господине Мацарац да ли желите да изнесете Вашу одбрану, по закону нисте у обавези, можете се бранити ћутањем?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: То што сам реко остајем при томе до сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у више наврата у овом поступку саслушавани то је било први пут 11.11., пред радницима УБПОК-а у присуству Вашег браниоца, потом 13.11., исте године у поступку истраге и потом 11. марта 2004.године, пред овим већем, пред већем у истом овом саставу на главном претресу, па Вас питам да ли остајете при овој одрани са главног претреса?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: При свим својим изјавама остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли томе шта да додате, да то допуните, да објасните?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Само да немам никакву кривицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам само ово, откад познајете Дукић Николу званог «Гица», да ли се са њим знате од пре рата, за време рата или сте се упознали након завршетка рата?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Једном сам га видео или два пута, једном, у току борби и онда тек после рата смо се упознали, после завршетка, сад пар месеци да ли пола године, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви у каквој завади?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали никаквих проблема међусобних за то време ?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Ништа посебно, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Исказује сагласан записнику од 11.03.2004. године, са објашњењима евидентираним аудио техником у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само једно питање, каже Дукић Николу «Гицу» видео сам један пут у борби, да ли може да се определи ближе када је то било, који месец?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: То је било тачно 14.септембра '91.године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како зна да је то било баш тад?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Па после сам га препознао да је то он, после рата кад смо се упознали сетио сам се да је тај лик био поред мене, то је било, остало ми је упечатљиво зато што сам тада био ја рањен и он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тај дан рањени?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је ту био?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Да, иза мене одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А који је то локалитет?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: То је насеље мислим да се зове «Други конгрес», насеље «Други конгрес».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам чуо?

ОПТ.ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Насеље Други конгрес мислим да се тако зове нисам сто посто сигуран али је то из правца села Петровци и Негославци кад се улази у Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо, даље, браниоци, оптужени.

Даљих питања оптуженом нема, оптужени нема ништа више да изјави.

Хвала господине Маџарац, можете сести.

Оптужени МИЛАН ВОЈИНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Војиновићу, јел боли, видим да се тешко крећете?

ОПТ.МИЛАН ВОЈИНОВИЋ: Тешко јако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али можете се користити Вашим процесним правима сад у овом моменту?

ОПТ.МИЛАН ВОЈИНОВИЋ: Ма могу даћу изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро, да Вас питам господине Војиновићу да ли сте разумели шта Вам се ставља на терет оптужницом?

ОПТ.МИЛАН ВОЈИНОВИЋ: Разумео сам, нажалост ставља ми се оно што нисам урадио и описује ми се даље у мом предмету оно што нисам учинио, то је за мене човека од 60 година, који није мрава згазио у животу, за мене је то јако тежак ударац, могу Вам рећи да се не осећам кривим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Разумео сам шта ми се ставља на терет оптужницом, не признајем да сам извршио кривично дело нити своју кривичну одговорност.

А потом поучен од стране председника већа исказује:

Господине Војиновићу, овим схватам да и желите да изнесете Вашу одбрану, законски Ваше је право да се браните ћутањем, Ви се тим правом до сада нисте користили, па Вас питам да ли желите изнети Вашу одбрану?

ОПТ.МИЛАН ВОЈИНОВИЋ: Ја остајем при својој изјаву коју сам дао код истражног судије, код Вас сам дао на главном претресу, остајем при томе и кажем да нисам крив, не осећам се кривим и нисам крив, макар умро овог момента крив нисам сигурно, то Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Своју одбрану ће изнети потом исказује сагласно записнику од 11.03.2004. године.

Господине Војиновићу само једно питање, Ви сте објаснили и остајете и данас при томе да сте били на Овчари у којим околностима, тражили сте ћерку Звездану и тако даље, и тако даље, кад сте дошли и колко сте се задржали, откад се познајете и да ли уопште познајете Јовицу Перића, овде оптуженог Јовицу Перића?

ОПТ.МИЛАН ВОЈИНОВИЋ: Јовицу Перића ја нисам знао пре рата, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.МИЛАН ВОЈИНОВИЋ: Знао као Јовицу Перића, знао сам чији је јер је пролазио улицом, има он наводно неку родбину има ближе мени доле, пар кућа туд је пролазио и то је из разговора тако сам сазнао да је он од Ратка Перића и мајке Љубице, Љубица је радила самном у предузећу «Вутекс», али никад с њим ни једну реч проговорио нисам, нит сам стао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да Вас уопште из тог периода није знао?

ОПТ.МИЛАН ВОЈИНОВИЋ: Ето ја колико знам, то сам чуо кад пролази улицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, знали сте га као дете неког комшије Вашег?

ОПТ.МИЛАН ВОЈИНОВИЋ: Е тако, као дете једног, не мог комшије, он је из друге улице, контра од мене, само је долазио у моју улицу код те тетке из тога га ја знам овако, али никад нисам стао с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега видели те вечери, дакле то дете, тог Вашег комшије из друге улице, да ли сте га видели те вечери када сте били на Овчари у хангару?

ОПТ.МИЛАН ВОЈИНОВИЋ: Нисам видео никога, ја сам рекао кога сам видио, реко сам Вам да сам видио тог Божу стаклара, не знам ни данас како се презива, маштајући кроз све нисам дошо до закључка никаквог и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте то?

ОПТ.МИЛАН ВОЈИНОВИЋ: И што сам реко реко сам, кажем код тога остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са објашњењима и одговором на питања како је то евидентирано аудио техником у суду.

Да ли има питања оптуженом, нема. Оптужени, ни оптужени немају питања.

Даљих питања оптуженом нема, оптужени нема ништа више да изјави.

Господине Војиновићу сигнализирајте нам ако Вам већ постане толико неиздрживо, сигнализирајте нам.

ОПТ.МИЛАН ВОЈИНОВИЋ: Ја бих Вас молио ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда би, да ли би Вам помогло да се евентуално убаци нека столица на коју бисте могли да ставите ногу, да одморите, да ли процењујете да би Вам то помогло?

ОПТ.МИЛАН ВОЈИНОВИЋ: Не знам, једино да пробам да скинем ципелу ако ми дозволите, са бар са десне ноге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, урадите то?

ОПТ.МИЛАН ВОЈИНОВИЋ: Јер ми је отекла, ево десна ми отекла ми нога, страшно ми ту отекло и то ме страшно боли, то, ово ме боли ту скроз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Урадите то господине Војиновићу а ми ћемо на неки стручан начин проценити Ваше способности за учешће у у овом поступку уопште знате, а до тада молим Вас заузмите Ваше место у судници.

ОПТ.МИЛАН ВОЈИНОВИЋ: Хвала лепо.

Оптужени ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А потом ће ићи Вујо Златар, па Горан Мугоша. Укључите микрофон господине Милојевићу, добар дан. Да ли сте разумели шта Вам се ставља на терет оптужницом?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили кривично дело које Вам се њоме ставља на терет?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Дело нисам извршио, не признајем, и хоћу да кажем да три године и нешто већ, лежим невин овде а мислим да је то и потврдио и Врховни суд на неки начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужницу сам разумео, не признајем да сам извршио кривично дело које ми се њоме ставља на терет нити своју кривичну одговорност, а потом поучен од стране председника већа изказује:

Господине Милојевићу да ли желите да изнесете Вашу одбрану? По закону нисте у обавези можете се бранити ћутањем. Ја ово схватам како жељу да остајете при одбранама које сте већ у поступку изнели?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Остајем при оној старој одбрани, јер то је једина истина за мене и мислим да је то права истина и немам шта друго да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте последњи пут господине Милојевићу саслушани на главном претресу то је било 30.06.2004.године, па Вас питам да ли остајете при том свом исказу, својој одбрани?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Исказује сагласно записнику од 30.06.2004. године.

Да ли желите што да тој својој одрани додате нешто да допуните, дате нека објашњења?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Хтео сам само да кажем, да молим ово веће да нам убудуће у току овог процеса омогући суочавања, то јест да нам дозволи наше предлоге у односу на суочавање појединих лица јер мислим да се у том суочавању може доћи до велике истине и замољавам овај суд и адвокате и тужиоца да нам не забрањују суочавања и да не прикривају праве злочинце који се налазе напољу а ми смо невини унутра, а ми ћемо то кроз предлоге објаснити који су то предлози у току процеса и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово схватам господине Милојевићу предлог да се неко са неким суочи и такође доказни предлог и Ви у сваком моменту имате право да тако што предлагете да се Ви лично или неко други суочи са неким а ми ћемо о томе наравно у ходу да одлучимо у складу са нашим овлашћењима тако да у том смислу нам

Ви увек скрените пажњу, изразите жељу да се са неким суочите. Оно што бих ја желио да чујем од Вас сад, Ви рекосте да остејете при тој Вашој одбрани, јесте да нам кажете, поновите боље рећи, ко је са Вама био у аутомобилу којим сте кренули за оним трактором, ко је из аутомобила изашао, ко је у аутомобили остао?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Мислите да опишем тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тај део.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Само тај део. Па гледајте кренули смо ја, Ланчужанин Милан, Љубоја Маре и Драговић Предраг према Овчари, тамо нам се, задржали смо се од прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него само овај део кад сте кренули аутомобилом за трактором?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да, да, па то је уводни део, так да бих се наставио само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тамо Вам се придружио и?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Љубишић Мирко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубишић, добро?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Отишли смо по мојем неком сећању можда педесет, сто метара сад не могу тачно да се сетим, склизнули смо са аутом са пута, изашли смо напоље, мени се чини да је Љубоја Маре остао у ауту, ја сам лично помагао највише а и Драговић исто да се ауто изгура и вратили смо се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и Љубоја Маре сте помагали да се изгура ауто?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не, Љубоја је остао у ауту колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубоја је остао а?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: А ја и Драговић смо највише помагали, колико се сећам чак да је Драговић сео на хаубу да се може лакше изгурати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од вас кренуо у правцу у коме је отишао трактор?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Па даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од вас кренуо, да ли сте Ви пошли?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ја знам да је Љубишић се удаљио једно десетак метара, можда петнаест колико се ја сећам, да се удаљио десетак, петнаест метара даље, ту са Драговићем, нисам сигуран, али мислим да је са Драговићем, с обзиром и да сам чуо овде касније, било је неког подсећања приликом давања изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па би то било неко подсећање?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па би то било неко подсећање да то и јесте тако било, јел?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у сваком случају Љубишић, Ви нисте?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Јел ја сам отишао према путу, јел како смо у блато, ја сам изашао од пута на стазу, на бетонски део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је господине Милојевићу Вама данас у сећању уопште тај локалитет и распоред објеката ту где сте били, правци у коме сте се кретали и тако даље, колико је то данас у сећању?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Могу да кажем јако слабо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабо?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Пазите то је велики временски период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ем је била ноћ?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Била, ми кад смо стигли то је било већ сумрак, малтене можда кад смо стигли после пет минута, десет минута то је већ био мрак, тако да не бих могао сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас то због тога колико бисте нам могли помоћи, уколико бисмо Вам предочили и неке фотографије, авио-снимке, евентуално скицу, карту, колико бисте нам у том смислу могли помоћи да се оријентишете да кажете где би то било место где сте се зауставили, заглавили боље рећи, са аутомобилом?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Па можда када бих видео, па можда бих могао нешто визуелно овако али ипак је то прошло много времена да бих се, ја нисам обраћао пажњу јер нисам знао ни где сам био тад, тако да ту неку пажњу нисам обраћао уопште зато што је био мрак, тако да ја не могу да кажем сада нешто што нисам видео или да имам неко сећање, ја могу да кажем дал смо ишли педесет или сто метара ништа више, тим путем неким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро, питања, браниоци, оптужени.

Са објашњењима и коментарима евидентираним аудио техником у суду.

Питања оптуженом нема, оптужени нема ништа више да изјави.

Хвала господине Милојевићу, можете сести.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Хвала.

Оптужени ВУЈО ЗЛАТАР

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Златар.

Оптужени Вујо Златар најпре упитан од стране председника већа исказује:

Господине Златар да ли сте разумели шта Вам се ставља на терет оптужницом?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Како не бих разумио. Такву будалаштину у свом животу нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили ово кривично дело?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Како да признам човече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили ово кривично дело и своју кривично одговорност или не само да или не?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово схватам као не, наравно?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете изнети Вашу одбрану, не морате по закону, Ваше је право да се браните ћутањем ја претпостављам да Ви не желите да се браните ћутањем.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ја бих њу изнео али да имам коме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ја сам Вама све објаснио шта је ствар, све знате, али нећете да знате колико се мени чини, Ви овде не судите ради правде и истине него ради дневно политичких потреба колико ја видим, сва ова јавност и све ово и Ваше понашање конкретно то је људи моји скандал, то је скандал конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта то значи господине Златар, да ли то значи да не желите да изнесете Вашу одбрану?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па ја ћу Вам прочитати само због чега не желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само ми реците да ли желите или не желите?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па ја, изнећу делимично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Изнећу делимично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не може тако, знате?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може тако?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Кад осетим да имам потребу, па можете Ви шта хоћете да, не дате ми проговорит речи, Ви се понашате сви како гођ ко жели, нама не дате реч проговорити, онда дајте вешала, дајте штрик, радите, реците шта треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар уверавам Вас.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да направим да се објесим, да се убијем, реците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ако је то државни интерес, невина човека ви држите четири године у затвору, јел вам јасно то, јесте ли ви свесни шта ви радите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар, имали сте прилике и током оног поступка у сваком тренутку и да постављате питања и да давате објашњења?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Шта сам имао, кад дигнем руку да се противим питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имаћете ту прилику и сада верујте, уверавам Вас.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ма, каква прилика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћете те прилике апсолутно имати. Немојте говорити кад ја говорим господине Златар, немојте.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па говорим и ја нико не чује, и ја четири године невин лежим нико ме не слуша, нико, нико жив да ме саслуша нико. Дајте ми међународне посматраче да неко види ово шта ви радите људи моји, ово каже, Векарић каже најпрофесионалније веће у српској историји правосуђа, ово, јадна ли си Србијо мајко наша, јадна ли си на овако правосуђе и овако судство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар, ако би се Ваша одбрана свела на то плујете по нама.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не плујем ја по вама ја само вас хвалим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не би био баш прави начин одбране.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ја вас хвалим као Бруно Векарић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је Ваше право свакако да се браните како нађете за сходно, наравно, наравно у томе не смете никога да вређате.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не вређам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ја кажем само јадна ако је ово најбоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, господине Златар, да ли желите да изнесете Вашу одбрану у целини, делимично, како желите, како Ви нађете, да ли желите да одговарате евентуално на питања, изволите?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Изнећу, са догађајима који ми се стављају на терет немам ама баш никакве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, реците?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Са догађајима који ми се стављају на терет немам ама баш никакве везе, то ви сами знате, али нећете да знате. Мене терети једна обична будала, ваш апостол, од кога сте ви направили апостола овде у овој судници, апостола сте ви направили од једне, бизгова, будалаштину, будала једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар, немојте да вређате.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па не вређам, како, будалу не можете увредити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да вређајте, ни сведоке сараднике ни било кога, немојте да вређате.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Он је будала, он је лажов, он је патолошки лажов, то је доказано да је патолошки лажов он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ја то тврдим Вама чињеницама да је он лажов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар, поново Вам скрећем пажњу немојте да користите термине ни за кога, типа патолошки лажов, будала и тако даље, немојте.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: А шта, а како, реците Ви како да назовем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте на тај начин да комуницирамо молим Вас, изволите изнесите Вашу одбрану, реците?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добро, објасните ми само како да назовем човека који лаже, како да га ја назовем, ја ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говори истину, реците не говори истину.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не говори истину, добро, не говори истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ваш сведок не говори истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, реците не говори истину и крај приче.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Али ви сте, нећете да видите ту истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да расправљате са мношћем господине Златар, ја Вам дајем прилику, ово је прилика да изнесете Вашу одбрану на начин на који сте се претпостављам договорили са својим браниоцем, изволите.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Шта вреди да се са браниоцима договарат и њега нико не слуша ко ни мене. Човек све лепо предложио, тако размишља да и њих пустим људе да се срамоте, шта се и они срамоте, срамоте се и себе и своју будућност и каријеру. Уништиће каријеру на мене, сви кад чују невина човека добио петнаест година, какви сте ви браниоци, шта, неће их нико чује, шта да радим с њима и њих треба распустити да се људи срамоте ту, шта. Ја Вам лепо кажем, јер установљено да сам на ВМА био, јер то установљено, то је и Вама јасно, документација ни једног момента није дошла у питање, то сами Ви у пресуди наводите, цело време сам невин, цело време сам у Младеновцу. Он виче да сам цело време у Вуковару, Ви му за све датуме, за месец и по Ви му не верујете, верујете му само за 20., не знам на основу, кажете на основу свих материјалних чињеница и доказа. Који то осим једнога човека који лаже, који су то, још један, нађите ми једнога да је видео Вују у Вуковару тије дана, то време да је неко потврдио, чини ми се да је видео да је реко, нађите ми једну особу такву, једну. Моје све сведоке Ви сте одбили једном реченицом, после петнаест година да се неко сећа да је он био у болници, а ваш апостол, до детаља зна ко је сео напред ко је сео назад и Ви то не спречавате, него му омогућавате да лаже људи моји. Чак га у моментима и подржавате. Он каже да је Ружицу Маркобашић убио Дашић, други сведок тврди да је убио Зоран са Карабурме. Ви суочавате јесу то две различите особе, каже јесу, и Ви у

пресуди да напишете да је то идентично, дал смо ми истоме суду присуствовали дал ми исто решавамо, дал, то се види да не смете донети пресуду како треба, ја не знам шта је, мој је закључак да не смете донет пресуду, мој је закључак. То се види све због притисака Србија мора у Европу, мора, господин Даниловић лепо рече од овога поступка зависи да ли ће Србија ући у Европу, а шта да јој ја кажем Србија сретан ти пут, неко невино оптуженог ратног војног инвалида, ако будем имао прилику негде и некада пред неким бољим њему ћу рећ боље, можда сте ви стручни али не смете, пред неким већем пред којим будем смео, који ће ми сагледат све чињенице, можда и дочекам рехабилитацију ко сад и ови овде, али ако не дочекам опет, па био сам спреман погинути за ову државу, могу и ово одробијати, нема проблема. Судите, ако ви мислите да сам крив, судите, шта да Вам кажем, нећете да саслушате никога пропусницу сам тражио да се, са уласка у Шиду да се прибаве пропуснице, али Лукић лепо каже да су издаване пропуснице, 48 сати нико није могао ући у Вуковар, јел Вам то реко пуковник овде, Лукић јел то потврдио Вама на суочавању са Кинезом, потврдио Вам је и ништа, то је одбачено. Овде се само апостола верује, онда зашто нам набијате макар трошкове, зашто нам набијате трошкове, дај нас осудите људи моји да завршимо да немамо трошкове, морам платит адвокату, мораћу платит судске трошкове, дај нас стрпајте у затвор и готово, вешала, вешала, шта треба, треба, реците, набијате нам трошкове и овим вашим нестручним или посао који нећете да обавите како треба или не смијете да обавите, Ви нам набијате опет трошкове. Ја опет морам плаћат адвоката за чега, због нечијег немара и због нечег што не смијем, шта ме дотера, да продам кућу, шта да радим, да продам кућу, дајете ми овлашћење да продам кућу да могу исплатити адвокату, не знам више стварно шта да радим, најлакше лисице, ајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: У бокс и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то господине Златар?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: То је све, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што желите да изнесете у Вашу?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Немам шта више, нећу, ако буде прилике да дочекам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам Вас и ово питати, господине Златар морам Вас и ово питати да ли остајете Ви при одбрани коју сте изнели 01.07.2004.?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Како да не останем, па немам шта лагат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Немам шта лагат, ја немам шта лагат, ја сам истину Вама доказао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вас питам да ли остајете при томе, при тим изнетим тврдњама тада?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ја остајем у потпуности, у целости остајем при својој изјави све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Немам шта, немам људи моји шта, ви све видите, Ви знате шта је истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар ја Вас морам сад питати пошто?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Јер Ви њему верујете само за један датум, објасните ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине нећу Вам ја објашњавати сада ништа.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Закон лепо каже, сведок ако лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар, нећу Вам наравно сад објашњавати ништа, немојте, крећемо из почетка са суђењем у ситуацији смо да чујемо Вашу одбрану, да чујемо сведоке, сведоке сараднике и тако даље?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ма да, и сад ћу ја отић тамо и готово више кад год се дигнем кад прође готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћемо у ходу расправљати те ствари, али господине Златар?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били у каквом сукобу, каквој завади са овим сведоком сарадником?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Реко сам Вам, па реко сам и то су ови људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О коме нам говорите да не говори истину?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па то су ови људи потврдили, јел Вам то Бакић потврдио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас да ли остајете и при том делу свога казивања?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па како не бих остао, па јесте, јесте, ишао сам, водио сам га у кафану, због тога свега ми је он ово све и наместио, јел и Ви лепо вештацима дајете изјаву његову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте господине Златар, немојте на тај начин да коментаришемо и то је Ваше право наравно, али немојте на тај начин да коментаришемо, вратимо се основном.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ви дајете вештацима изјаву од 02.02., зашто нисте дали његову изјаву са главног претреса, то сте Ви слушали не од 02.02., овде сте Ви били присутни, пред Вама што је изјавио, да је документација лажна, Ви ту документацију дајете на вештачење, то је Ваш сведок изјавио, Ви ту документацију дајете на вештачење за коју он тврди да је лажна. Ви дајете његову изјаву од 02.02. не дајете изјаву са главног претреса од 01.09., дајте ту изјаву где он тврди да сам ја нон-стоп у Вуковару, да нисам на ВМА, како лажну документацију можете дати на вештачење. Људи моји нешто овде не штима, да ли сам ја, можда сам од ове робије и пуко већ, а можда сам и био луд, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад дођу вештаци на ред у том смислу коментарисаћемо, имаћете наравно Ви право да те ствари са њима расправите, знате.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: А кад ћемо расправити његово да ли лаже за 09.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да исказује у својој одбрани сагласно записнику од 01.07.2004. године и објашњењима евидентираним аудио техником у суду.

Да ли има питања оптуженом? Нема? Да ли браниоци имају питања? Оптужени остали?

Питања оптуженом нема.

Немате ништа више да кажете?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Само ћу рећи још једно. Колико ја начинио злочин на Овчари толико нека Бог казни мене и моје једино дјете, нека Бог толико казни мене и моје дјете, а колико ви сви према мени начинили зла толико нека казни вас и вашу децу, свију. Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења.

Позовите опт. Горана, а да ту је већ.

Оптужени ГОРАН МУГОША

Надам се да нисте били овде господине Мугоша док је опт. Златар износио своју одбрану. Добро.

Оптужени Горан Мугоша, напре упитан од стране председника већа исказује:

Господине Мугоша да ли сте разумели шта Вам се ставља на терет оптужницом?
ОПТ.ГОРАН МУГОША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили кривично дело које Вам се њоме ставља на терет и своју кривичну одговорност или не?

ОПТ.ГОРАН МУГОША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужницу сам разумео, не признајем да сам извршио кривично дело које ми се њоме ставља на терет.

Да ли желите да изнестете Вашу одбрану или ћете се бранити ћутањем? По закону не морате дакле да изнесете своју одбрану, нити да одговарате на евентуална питања.

ОПТ. ГОРАН МУГОША: Па ја остајем при ранијем исказу, ако је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То схватам као Вашу жељу да изнесете Вашу одбрану и да останете при оној коју сте изнели на претресу 01.07.2004. године.

ОПТ. ГОРАН МУГОША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша, само пар питања. Опет наравно на фону из упутстава из решења Врховног суда, кад сте Ви дошли у Савезну Републику Југославију, односно Србију? Кад сте напустили подручје Републике Хрватске?

ОПТ. ГОРАН МУГОША: 01.11.`97.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: `97. године?

ОПТ. ГОРАН МУГОША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се након тога икад враћали у Републику Хрватску?

ОПТ. ГОРАН МУГОША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је против Вас док сте били у Републици Хрватској, дакле до `97. вођен какав кривични поступак, пре свега везано за ова кривична дела против међународног хуманитарног права?

ОПТ. ГОРАН МУГОША: Ја сам добио информацију да се води, али оно нисам сачекао ништа него сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви имате информацију да се против Вас води поступак неки у Хрватској?

ОПТ. ГОРАН МУГОША: Пре него што сам отишао, напустио Републику Хрватску?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што сте напустили?

ОПТ. ГОРАН МУГОША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви сами лично присуствовали било каквом суђењу у Републици Хрватској против Вас?

ОПТ. ГОРАН МУГОША: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили оне пресуде судова из Републике Хрватске?

ОПТ. ГОРАН МУГОША: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их добили на неки начин?

ОПТ. ГОРАН МУГОША: Јесам, добио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у поступку тамо нисте учествовали?

ОПТ. ГОРАН МУГОША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате да сте тамо осуђени, оном пресудом да сте осуђени?

ОПТ. ГОРАН МУГОША: Јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питам да ли сте икад и игде било у целини, било делимично издржали ту казну?

ОПТ. ГОРАН МУГОША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања? Да ли има питања оптуженом?

Констатује се да оптужени исказује сагласно записнику од 01.07.2004. године са објашњењима евидентираним аудио техником у суду.

Даљих питања оптуженом нема.

Можете браниоче, наравно, изволите.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Молим Вас председниче питајте окривљеног да ли је у истрази док је давао исказ, можда на њега вршен неки притисак са стране, да да такав исказ као што је дао?

ОПТ. ГОРАН МУГОША: Разумео сам питање. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели питање?

ОПТ. ГОРАН МУГОША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ. ГОРАН МУГОША: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко од оптужених да ли има питања? Има, опт. Милојевић.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Желео сам само да питам пошто је се његов боравак везује за шпалир доста, да ли је он мене видео икад у шпалиру тамо на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели шта Вас пита Милојевић?

ОПТ. ГОРАН МУГОША: Јесам разумео сам. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Јесте познавали Милојевића од раније?

ОПТ. ГОРАН МУГОША: Виђао сам га тамо, али нисам га видео у шпалиру, нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко нешто жели да пита? Од оптужених? Не. Атанасијевић?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим Вас питајте окривљенога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Представите се, добро кажите.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Питајте сведока када је дошао на Овчару, у колико сати је тамо био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је то господине Атанасијевићу, он је то рекао.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па сад нисам га баш добро разумео да ли је рекао око 14 – 14 и нешта часова, да је тамо дошао, па ме интересује пошто је рекао да је био неких сат времена тамо па да се вратио назад, па хоћу да га питам, да ли је мене видео тамо пошто је мене сведок сарадник теретио да сам ја био у то време тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели шта Вас пита?
ОПТ. ГОРАН МУГОША: Да, разумео сам, њега уопште нисам видео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште га нисте видели?
ОПТ. ГОРАН МУГОША: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Хвала, немам више.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо. Даље. Ланчужанин.
ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Пошто је «Кинез» заборавио да пита, да ли је Драговића «Цецу» да ли је видео шпалиром можда?
ОПТ. ГОРАН МУГОША: Не.
ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ништа више, хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Златар.

Оптужени Мугоша је рекао у својој одбрани, то смо констатовали да при томе остаје, дакле он је усвојој одбрани рекао кога је тамо све видео па је можда мало сувишно ово е да ли је мене, да ли је мене, да ли је мене, разумете јер је рекао тачно кога је видео? Добро.
ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Пошто је сведок исто из Вуковара, Вуковарчанин, да ли си мене тих дана виђао уопште у Вуковару, а не само на Овчари?
ОПТ. ГОРАН МУГОША: Не.
ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Ништа више.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко жели? Добро.

Даљих питања оптуженом нема, оптужени нема ништа више да изјави.

Господине Мугоша можете сести.

Оптужени Шошић Ђорђе, потом ће Ђанковић Мирослав, Предраг Драговић, дакле оптужени Шошић Ђорђе.

Оптужени ЂОРЂЕ ШОШИЋ

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Добар дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Шошићу. Да ли сте разумели шта Вам се ставља на терет оптужницом?
ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили ово кривично дело и своју кривичну одговорност или не?
ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужницу сам разумео, не признајем да сам извршио кривично дело које ми се њоме ставља на терет, а потом поучен од стране председника већа исказује:

Господине Шошићу да ли желите да изнесете Вашу одбрану? По закону нисте у обавези, можете се бранити ћутањем.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: У то време када се то тамо дешавало ја сам био у Крушевцу. Одмах после пада Вуковара ја сам отишао са новосадском групом и одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, то сте рекли да је то било 19.11.?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Дабоме, одмах сутрадан смо се раздужили и отишли смо, преспавали код овог Лазе. Одмах смо сутрадан отишли са «Велетрансовим» аутобусом, у подне, тако 11-12 како је ишао и пред сам мрак сам био кући. Свртали код «Европе» смо свртали, попили по пиће, нас 10-ак било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало се примакните микрофону господине Шошићу да Вас боље чујемо.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Нас 10-ак је било, онда сам дошао кући, тог дана ми је ћерка славила рођендан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле кад сте дошли кући? Тод 19.11. увече или?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Не, 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20. јер сте 19. ако сам добро схватио провели у Новом Саду?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: 20. негде око 4 сата смо стигли у Крушевац, тог дана ми је дете славило рођендан, свратио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који рођендан Вам је славила ћерка?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Осамнаести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осамнаести рођендан?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Пунолетство је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајете нам нешто о томе да ли је то била нека организована прослава, ако јесте или кућна, ако јесте где?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Не, не, кући је она била само са две другарице и ја и Иван, Ивица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Андрић?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Андрић дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани «Ђетић»?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Он јој дао паре, ја сам јој дао паре и купио сам јој био једну минђушицу, то је ове модерне, питао сам ту жену шта каже сад се то носи. Ту смо попили по две ракије и доле испред ме зграде чекали ови отишли су мало напред, тамо смо излумповали, терали ту целу ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И потом сте оно били у Крушевцу где је нешто и полиција интервенисала, како рекосте и тако даље и тако даље?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Да, дабоме, шенлучили смо мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, господине Шошићу да ли ја на овај начин могу констатовати да Ви остајете при одбрани у целости коју сте нам изнели 01.07.2004. године.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Могу само да Вам кажем да ја овде ове људе који су оптужени не знам сем мог команданта који ми био претпостављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то сте рекли.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Он је представљао тамо те људе, тај Леву Суподерицу, они су се организовали тамо и ја сам се прикључио њима, он, знам Милојевић Предрага, знам Драговића кога нисам ни познао сад после тих 14, 15 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, све сте то рекли господине Шошићу.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Ја те људе никог не знам, нити сам када видео. Видео сам Станка једном са Каменим тамо, он је био није имао никаво обележје, обичан војник био, ето њега знам једино. Са те како се зове Петрове горе, од ових сведока сарадника никада ни једног нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, све сте то рекли господине Шошићу.

Констатује се да оптужени у својој одбрани исказује сагласно записнику о главном претресу од 01.07.2004. године, са објашњењем и коментарима евидентираним аудио техником у суду.

Господине Шошићу шта нам знате рећи, опет у скаладу са упутствима из оног решења Врховног суда Србије, везано за Ивицу Андрића званог «Ђетић»? Одакле је тај човек пореклом, родом? Шта Ви знате о њему? Да бисмо некако покушали да га, да га обезбедимо да сведочи овде у суду? Да бисмо покушали кажем да га пронађемо, да га обезбедимо да дође као сведок у суд?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Па ја сам мом адвокату рекао да је он се једном јавио, у Француској, касније сам чуо да је на Новом Зеланду, од људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је он иначе родом?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Он је из Зајечара родом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је из Зајечара?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Ја сам чак са њиме био код његовог стрица у Зајечару. Негде на периферији тамо, ја сам требао да му будем кум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је стар био у то време кад сте били у Вуковару?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Па 22- 23 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нам ишта знате још о њему рећи што би нам помогло да га некако пронађемо?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Не бих могао, он је чак мене једном звао, као да се оженио и да живи у Француској, да ради као возач, ето ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад је то био, кад је био тај Ваш последњи контакт са њим?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Па, можда пред хапшење једно годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Да и више нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте чули да је на Новом Зеланду?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Па не знам, ја сам причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неко њему близак?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Ма не, то смо ми причали, ја кажем јавио ми се «Ђетић», ми смо га сви звали и реко оженио се, живи у Француској, каже ми смо причали, не уствари ја сам чуо да је он на Новом Зеланду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Е толико знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања. Нема. Оптужени? Немају. Да ли Ви још нешто имате да кажете господине Шошићу?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Ево рецимо кад смо дошли овде, ја никог не знам, мене мој «Камени» пита каже откуд ти чича у свему овоме, откуд знам брата, ја сам се раздужио, отишао сам, не знам никог од ових људи овде. Овај ми ставља тамо Атанасијевића кога ја никад у животу нисам видео, ставља ми да сам заклао, ван памети, уопште нисам био нити знам где је касарна, нити знам где је Овчара, нити знам где је Грабово, нити знам где је «Велепромет», ја сам, мене су прво звали, Крстајић ме звао као сведока, ја сам се

јавио, дао сам и бројеве телефона да ако случајно нисам кући, сад сам био повредио ногу да ме позову, а даље, пре хапшења значи једно сад ћу да вам кажем тачно и које године деведесет, најпре ће да буде '96. година, зове ме рођени кум телефоном каже дођи требаш ми, каже јавио ми Пјевић из Београда каже да си ти на списку за ратни злочин, шта бре причаш, каже јесте, ја га назовем, каже јесте чуо сам тако. Он ради како конобар овде у Београду, Пјевић Милорад, ето још '96. је то, а шта је то, ја сам сећам се кад сам се вратио са господом кад је пало ово све, ја сам се замерио људима из Државне безбедности јер сам мислио кад су ове промене, сад ће и они ће доле, па сам их мало малтретирао, вређао, јесам, мало сам се и бахато понашао и то баш према тим шефовима и задњих 2 године сам имао сталну пратњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Сталну пратњу од њих, стално су ме, телефон су ми прислушкивали и тако. Онда су ме наместали и да људе да ме питају о Овчари, то сад реко немам појма, е кад сам видео онда правим из ината, онда сам ја лупетао из ината њима и вређао, псовао децу, мајку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала господине Шошићу, можете сести. Да, да, изволите браниоче, само напред.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: У вези са исказом сведока Јована Дуловића који је овде у суду рекао да је управо лице кога називају «Ђетић» Ивица Андрић био у Вуковару наког догађаја на Овчари и описивао тај догађај као неку деобу злата, рођен је да се нешто купи и тако даље, да ли је опт. Шошићу познато да ли је могуће да се такав догађај догодио пре тог догађаја на Овчари, да ли је било ситуација да се дели неко злато, да се тргује, да ли је можда Дуловић присуствовао томе раније?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Кад се уђе у главну улицу Вуковара он је, ми смо отишли напред а он је остао, вероватно да му је неко рекао и он је имала је нека златара ту, како сам ја касније сазнао то је вероватно био неки муслиман, по имену и презимену, не знам и да је он вероватно за то неко му је рекао и он је ту касу динамитом, чиме је експлозивом, углавном и то је узео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви то знате?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте Ви отишли напред, а он нешто остао позади?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Па знам касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, откуд Вам је то познато?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Да, он је делио то злато свима јер он није узео ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: То се дешава 18-ог, поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18-ог поподне?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Поподне кад смо већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд Ви знате да је он урадио то што је урадио, дакле, да је ушао тамо, да је динамитом развалио касу?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Па то смо сазнали касније сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Од њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од њега?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Од њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, кад касније?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Па увече, то је нудио то свима, јел он побожан он није хтео да узме себи ништа, он је то давао, ланчиће, делио, бацао свима, он себи није ништа оставио од тог злата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Ви познајете Јована Дуловића?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Не, никад га нисам видео до овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: То је само могло да буде осамнаести јер он је тог дана делио свима то злато, он је то држао, па могу да кажем да је то богами било кад је давао као у некој платненој, не смем баш да тврдим, он је свима давао то, он није хтео да узме, он је побожан.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Још једно питање председнице, у вези с његовом војном књижицом када се јавио у добровољце, када је мобилисан, како год хоћемо то да назовемо, шта се догађало са његовом војном књижицом, да ли је неком предао, да ли је задржао код себе, да ли му је нешто уписивано у војну књижицу, и да ли је икад добио назад?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Кад сам пошо из Војног одсека они су као тај жути коверат, то, ја сам тражио да, не, каже то иде, то ћете да узмете у Смедеревској Паланци, кад смо дошли тамо они кажу да не примају добровољце па нас упуту у Нови Сад, из Новог Сада, не примају, ни они не примају добровољце, одемо у Руму, они не примају, у Руми не примају добровољце, шаљу нас у Шид, ту нас прихватају, дају нам обичне оне СМБ униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, бранилац Вас пита везано за Вашу војничку књижицу?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Никада ја ту књижицу нисам тамо на ратишту добио, у мојој буквици нема ништа уписано, јер кад сам тражио за пензију они су ми дали али су ми је после одмах узели из Државне безбедности и сва та, у њој нема ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо да у њој нема ништа, да, то знамо.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нема ни у другим евиденцијама војног одсека?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Па има али не дају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да има али не дају?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Да, па то је, зато што сам ја преко војног они су преписивали да смо ми добровољачка јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад су Вам узели Вашу књижицу?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Ја сам је понео са собом од куће, кад сам дошо у војни одсек где сам се пријавио тад сам је предао, тражили су ми, ја сам је дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никад Вам више није враћена или шта?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Не, не, и на моје инсистирање да, пред пензију кад сам писао за пензију да бих уписао, да би отишо у борачку организацију они ми нису дали, јер онда као испадамо ми да смо ми нека паравојна јединица, ја нисам паравојна јединица, тамо што су сви носили кокарде и обележја она са оцила четири она «С», војска је брисала петокраке, скидала то, стављала те знаке и дељене су нам кокарде, ко је делио, одакле ја не знам, ја сам је носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немате браниоче више питања? Добро.

Даљих питања оптуженом нема, оптужени нема ништа више да изајви.

Хвала Вам господине Шошићу, можете сести, сад је пола један, дал да направимо паузу, да мало одморимо, 20 минута.

Председник већа у 12, 30 часова издаје:

Н А Р Е Д Б У

Да се претрес прекине на 20 минута ради одмора.

Настављено у 13,00 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега?

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Хвала господине председниче. Ја бих Вас молио само, ја сам обавештен од стране мог брањеника да заиста више не може да издржи данас, па ја мислим да нема сметње да наставимо да радмо без њега, без обзира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја сам информисан од стране чувара, радника управе Окружног затвора да је господину Војиновићу лоше, малтене неиздрживо, да га то јако боли. Господине Војиновићу, не можемо радити без Вас знате, без Вас не можемо радити, можемо радити само са Вама, имамо још пет окривљених, то ће још потрајати, међутим није никаква сметња да наставимо сутра, имамо за сутра као што знате, планирамо је да уђемо у доказни поступак, имамо сведока Вељковића, планиран је био и Хусник Мишел, међутим отпада из оних изнетих разлога. Значи, имамо тог једног сведока и ове окривљене да чујемо тако да није сметња да прекинемо са данашњих радом па да наставимо сутра, имате распоред. Господине Вујовићу немојте да замарамо сад, ако баш није нешто неопходно ево прекидамо због оптуженог Војновића и мислим да би свака даља, изволите господине Војновићу, хоћете Ви нешто да кажете? Можете ту ближе чућемо Вас, нема потребе да прелазите преко целе сале.

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Хтео сам рећи ако неће бити дуго да не прекидате ради мене, ја не бих желио да опструирам овај суд ако неће дуго бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо.

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Ако ће бити 15-20 минута ја ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо проценити то и неће сигурно бити 15-20 минута, знате, имамо још пет окривљених, наставићемо сутра, једноставније, биће и краће. Изволите господине Вујовићу само кратко молим Вас?

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Кажем, несвестица ми је, ја не могу даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само једно кратко питање, ко је тај Трифуновић, не знамо, сведок, нико не зна, ни адвокати не знају, што је на списку сад да се испитају сведоци неки Трифуновић Радован, Радоје, тако некако, не знам о коме се ради, па само да нам се каже о коме се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У гардијској бригади, чућемо, у гардијској бригади, човек је наводно водио дневник гардијске бригаде.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дневник гардијске бригаде а не 80-те моторизоване, него гардијске.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, то је оперативне групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је планиран касније, добро. За сутра је, рекли смо. Немојте господине Атанасијевићу, ево ми одлажемо због оптуженог Војиновића али се Ви са њим не солидарисхет, ја заиста не знам шта да кажем, можете, можете.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Хтео сам да кажем само у вези сведока за брата за сутра што је, ја сам се Вама обратио 13.02., још, баш управо из тих разлога рецимо да се не одлаже то сведочење мог брата, разумете, ево ја имам поднесак овде који сам Вама послао сад не знам да ли сте Ви то примили или не, значи месец дана сам раније Вас упозорио да је он у Окружном затвору у ствари у Жупанијском затвору у Осијеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Сад ја не знам због чега се то сад опет одлаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У болници, ја сам рекао, информисани смо да је он у болници, у некој затворској болници и наравно за сада је потпуно неизвесно како ћемо организовати његово саслушање знате?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па добро не знам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У болници је човек.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Само знам кад је нама пала та пресуда да су након два дана њега одмах стрпали у затвор и то пише у новинама за неке ратне злочине, а он нема везе, човек са ратним злочиним, само због тога што треба мени да буде сведок зато је стрпан у затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Председник већа у 13,10 часова издаје:

Н А Р Е Д Б У

Да се претрес прекине а наставиће се:

14.03.2007. године, са почетком у 09,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДИК ВЕЋА-СУДИЈА